

מסכת פרה

פרק ה

א. המביא כלי חרס לחטאת, טובל ולן על הכבשן. רבי יהודה אומר, אף מן הבית הוא מביא וכשר, שהכל נאמנים על החטאת. ובתרומה, פותח את הכבשן ונוטל. רבי שמעון אומר, מן הסדר השני. רבי יוסי אומר, מן הסדר השלישי:

ב. המטביל כלי לחטאת במים שאינם ראויים לקדש, צריך לנגב. במים שהם ראויים לקדש, אינו צריך לנגב. אם להוסיף לתוכו מים מקדשיו, בין כף ובין כף צריך לנגב:

ג. קרויה שהטבילוה במים שאין ראויין לקדש, מקדשין בה עד שתטמא. נטמאה, אין מקדשין בה. רבי יהושע אומר, אם מקדש הוא בה בתחלה, אף בסוף יקדש בה. אם אינו מקדש בה בסוף, אף לא בתחלה. בין כף ובין כף, לא יוסיף לתוכה מים מקדשים:

ד. שפופרת שחתכה לחטאת, רבי אליעזר אומר, יטביל מיד. רבי יהושע אומר, יטמא ויטביל. הכל כשרים לקדש, חוץ מחירש שוטה

וקטן. רבי יהודה מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרוגינוס:

ה. בכל הפלים מקדשים, אפלו בכלי גללים, בכלי אבנים, ובכלי אדמה. ובספינה, מקדשין בה. אין מקדשין לא בדפנות הפלים, ולא בשולי המחץ, ולא במגופת הקבית, ולא בחפניו, מפני שאין ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטאת אלא בכלי. אין מצילין בצמיד פתיל אלא כלים, שאין מצילים מיד כלי חרס אלא כלים:

ו. ביצת היוצרים, כשרה. רבי יוסי פוסל. ביצת התרנגולת, רבי מאיר ורבי יהודה מכשירין, וחכמים פוסלין:

ז. השקת שפסלע, אין ממלאין בה ואין מקדשין בה ואין מזין ממנה, ואינה צריכה צמיד פתיל, ואינה פוסלת את המקנה. היתה כלי וחברה בסיד, ממלאין בה ומקדשין בה ומזין ממנה, וצריכה צמיד פתיל, ופוסלת את המקנה. נקבה מלמטון, ופקקוה בסמרטוט, המים שבתוכה פסולין, מפני שאינן עגלים כלי. מן הצד ופקקוה בסמרטוט, המים שבתוכה כשרים, מפני שהם עגלים כלי. עשו לה עטרה של טיט, והלכו המים לשם, פסולין. אם היתה בריא כדי שישלט עמה, כשרים:

ח. שתי שקתות שבאבן אחת, קדש אחת מהם, המים שבשניה אינן מקדשין. היו נקובות זו לזו כשפופרת הנוד, או שהיו המים

צָפִין עַל גִּבֵּיהֶן אֶפְלוּ כְקִלְפַת הַשּׁוּם, וְקִדַּשׁ אֶת אַחַת מֵהֶן, הַמִּים
שֶׁבַשְׁנִיָּה מְקַדְּשִׁין:

ט. שְׁתֵּי אֲבָנִים שֶׁהָקִיפֹן זֶה לָזֶה וְעָשָׂאן שָׁקֶת, וְכֵן שְׁתֵּי עֲרֵבוֹת, וְכֵן
הַשָּׁקֶת שֶׁנִּחְלָקָה, הַמִּים שֶׁבִּינֵיהֶם אֵינֶן מְקַדְּשִׁין. עָשָׂאן בְּסִיד אוֹ
בְּגַפְסִים וְהֵן יְכוּלוֹת לְהַנִּיטֵל כְּאַחַת, הַמִּים שֶׁבִּינֵיהֶם מְקַדְּשִׁין: